

“मीठे बच्चे- बाजोलीको खेल याद गर, यस खेलमा सारा चक्रको, ब्रह्मा र ब्राह्मणहरूको रहस्य समाहित छ ।”

प्रश्न:- संगमयुगमा बाबासँग कुनचाहिँ वर्सा सबै बच्चाहरूलाई प्राप्त हुन्छ ?

उत्तर:- ईश्वरीय बुद्धिको । ईश्वरमा जुन गुण छन्, ती हामीलाई वर्सामा दिनुहुन्छ । हाम्रो बुद्धि हीरा जस्तो पारस बनिरहेको छ । अहिले हामी ब्राह्मण बनेर बाबासँग अपार खजाना लिइरहेका छौं, सबै गुणहरूले आफ्नो भोली भरिरहेका छौं ।

ओम् शान्ति । आज हो सतगुरुबार, बृहस्पतिबार । दिनहरूमा पनि कुनै उत्तम दिन हुन्छ । बृहस्पतिको दिनलाई श्रेष्ठ भनिन्छ नि । बृहस्पति अर्थात् वृक्षपति दिवसमा स्कूल वा कलेजमा भर्ना हुन्छन् । अहिले तिमी बच्चाहरू जान्दछौ- यस मनुष्य सृष्टिरूपी कल्पवृक्षको बीजरूप हुनुहुन्छ बाबा, उहाँ अकालमूर्त हुनुहुन्छ । अकालमूर्त बाबाका अकालमूर्त बच्चाहरू । कति सहज छ । कठिनाइ केवल यादको यात्रामा छ । यादबाटै विकर्म विनाश हुन्छ । तिमी पतितबाट पावन हुन्छौ । बाबा सम्भाउनुहुन्छ- तिमी बच्चाहरूमाथि अविनाशी बेहदको दशा छ । एक हुन्छ हदको दशा अनि अर्को हुन्छ बेहदको । बाबा हुनुहुन्छ वृक्षपति । वृक्षबाट पहिले पहिले ब्राह्मण निकले । बाबा भन्नुहुन्छ- म वृक्षपति सत्-चित्-आनन्द स्वरूप हुँ । फेरि महिमा गाउँछन् ज्ञानका सागर, शान्तिका सागर..... । तिमी जान्दछौ- सत्ययुगमा देवी-देवताहरू सबै शान्तिको, पवित्रताको सागर हुन्छन् । विश्व सुख-शान्ति-पवित्रताको सागर थियो, त्यसलाई भनिन्छ- विश्वमा शान्ति । तिमी हौ ब्राह्मण । वास्तवमा तिमी पनि अकालमूर्त हौ, हरेक आत्मा आफ्नो तख्तमा विराजमान छ । यो सबै चैतन्य अकाल तख्त हुन् । भृकुटीको बीच अकालमूर्त आत्मा विराजमान छ, जसलाई सितारा पनि भनिन्छ । वृक्षपति बीजरूपलाई ज्ञानको सागर भनिन्छ, त्यसैले अवश्य उहाँलाई आउनुपर्छ । पहिले पहिले ब्राह्मण हुनुपर्छ, प्रजापिता ब्रह्माका गोदमा लिइएका (एडाप्टेड) बच्चाहरू । मम्मा पनि अवश्य हुनुपर्छ । तिमी बच्चाहरूलाई धेरै राम्ररी सम्भाउनुहुन्छ । जसरी बाजोली (पल्टनबाजी) खेल्छन् हैन ? त्यसको पनि अर्थ सम्भाइन्छ । बीजरूप शिवबाबा हुनुहुन्छ फेरि छन् ब्रह्मा । ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण रचियो । यस समय तिमीले भन्दछौ- हामी नै ब्राह्मण सो देवता... । पहिले हामी शूद्र बुद्धिका थियौं । अब फेरि बाबा पुरुषोत्तम बुद्धि बनाउनुहुन्छ । हीरा समान पारस बुद्धि बनाउनुहुन्छ । यो बाजोलीको रहस्य पनि सम्भाउनुहुन्छ । शिवबाबा पनि हुनुहुन्छ, प्रजापिता ब्रह्मा र एडाप्टेड बच्चाहरू सम्मुख बसेका छन् । अहिले तिमी कति विशालबुद्धि बनेका छौ । ब्राह्मण नै फेरि देवता बन्दछन् । अहिले तिमी ईश्वरीय बुद्धि बन्दछौ, जुन ईश्वरमा गुणहरू छन्, त्यो तिमीलाई वर्सामा मिल्छ । सम्भाउँदा यो कुरा नबिर्स । बाबा ज्ञानका सागर हुनुहुन्छ, नम्बरवन । उहाँलाई ज्ञानेश्वर भनिन्छ । ज्ञान सुनाउनेवाला ईश्वर । ज्ञानबाटै सद्गति हुन्छ । पतितहरूलाई पावन बनाउनुहुन्छ, ज्ञान र योगद्वारा । भारतको प्राचीन राजयोग प्रसिद्ध छ, किनकि कलियुगबाट सत्ययुग बनेको थियो । यो त सम्भाइएको छ- योग दुई प्रकारका हुन्छन्, त्यो हो हठयोग र यो हो राजयोग । त्यो हदको, यो हो बेहदको । ती हुन् हदका संन्यासी, तिमी हौ बेहदका संन्यासी । उनले घरबार छोड्छन्, तिमीले सारा दुनियाँको संन्यास गर्छौं । अहिले तिमी हौ प्रजापिता ब्रह्माका सन्तान । यो सानो नयाँ वृक्ष हो । तिमी जान्दछौ- पुरानोबाट नयाँ बनिरहेको छ । कलमी लागिरहेको छ । वास्तवमा हामी बाजोली खेल्छौं । *हम सो ब्राह्मण* अनि फेरि *हम सो देवता* । ‘सो’ अक्षर अवश्य लगाउनुपर्छ । केवल ‘हम’ होइन । हम सो शूद्र थियौं, हम सो ब्राह्मण बन्यौं । यो बाजोली बिल्कुल बिर्सिनु हुँदैन । यो त बिल्कुल सहज छ । साना-साना बच्चाहरूले पनि सम्भाउन सक्छन्, हामीले ८४ जन्म कसरी लिन्छौं, सिंढी कसरी उत्रन्छौं, फेरि ब्राह्मण बनेर चढ्छौं । ब्राह्मणबाट देवता बन्छौं ।

अहिले ब्राह्मण बनेर धेरै भारी खजाना लिइरहेका छन् । भोली भरिरहेका छन् । ज्ञान सागर कुनै शंकरलाई भनिदैन । उनले भोली भर्दैनन् । यो त चित्रकारहरूले बनाइदिएका हुन् । शंकरको कुरा नै होइन । यी विष्णु र ब्रह्मा यहाँका हुन् । लक्ष्मी-नारायणको युगल रूपलाई माथि देखाएका छन् । यो हो यिनको (ब्रह्माको) अन्तिम जन्म । पहिले पहिले यी विष्णु थिए, फेरि ८४ जन्मपछि ब्रह्मा बनेका हुन् । यिनको नाम मैले ब्रह्मा राखेको हुँ । सबैको नाम बदलिदिँ किनकि संन्यास गरे नि । शूद्रबाट ब्राह्मण बनेपछि नाम परिवर्तन गरियो । बाबाले धेरै रमणिक नाम राख्नुभयो । त्यसैले अब तिमीले सम्भन्छौ, देख्दछौ, वृक्षपति यस रथमा बस्नुभएको छ । उहाँको यो अकालतख्त हो, यिनको पनि हो । यस तख्तको उहाँले सापटी (लोन) लिनुभएको छ । उहाँको आफ्नो तख्त त मिल्दैन । भन्नुहुन्छ- म यस रथमा विराजमान हुन्छु, पहिचान दिन्छु । म तिम्रो पिता हुँ, केवल जन्म-मरणमा आउँदिनँ, तिमीहरू आउँछौ । यदि म पनि आउने हो भने तिमीहरूलाई तमोप्रधानबाट सतोप्रधान कसले बनाउने ? बनाउनेवाला त चाहिन्छ नि,

त्यसैले नै मेरो यस्तै पार्ट छ । मलाई बोलाउँछौ पनि, हे पतित-पावन आउनुहोस् । निराकार शिवबाबालाई आत्माहरूले पुकार्छन् किनकि आत्माहरूलाई दुःख छ । यहाँका आत्माहरूले खास बोलाउँछन्— आएर पतितहरूलाई पावन बनाउनुहोस् भनेर । सत्ययुगमा तिमी धेरै पवित्र सुखी थियौ, कहिल्यै पनि पुकार्दैनथ्यौ । त्यसैले बाबा स्वयम् भन्नुहुन्छ— तिमीलाई सुखी बनाएर म फेरि वानप्रस्थमा बस्नेछु । वहाँ (सत्ययुगमा) मेरो कुनै आवश्यकता नै हुँदैन । भक्तिमार्गमा मेरो पार्ट हुन्छ, फेरि मेरो पार्ट आधाकल्प हुँदैन । यो त बिल्कुल सहज छ । यसमा कसैको प्रश्न उठ्न सक्दैन । गायन पनि छ— दुःख में सिमरण सब करें... । सत्ययुग-त्रेतामा भक्तिमार्ग हुँदै हुँदैन । ज्ञानमार्ग पनि भनिदैन । ज्ञान त मिल्छ नै संगममा, जसबाट तिमी २१ जन्म प्रारब्ध पाउँछौ । नम्बरवार पास हुन्छन् । फेल पनि हुन्छन् । तिम्रो यो युद्ध चलिरहेको छ । तिमी देख्दछौ— जुन रथमा बाबा विराजमान हुनुहुन्छ, उनले त विजय प्राप्त गर्नेछन् । फेरि अनन्य बच्चाहरूले पनि विजय प्राप्त गर्नेछन्, जस्तै कुमारका छिन्, फलानी छिन्, अवश्य विजय प्राप्त गर्नेछन् । धेरैलाई आफूसमान बनाउँछन् । त्यसैले बच्चाहरूलाई बुद्धिमा राख्नु छ— यो बाजोली हो । साना बच्चाहरूले पनि यो सम्भन सक्छन्, त्यसैले बाबा भन्नुहुन्छ— बच्चाहरूलाई पनि सिकाऊ । उनलाई पनि बाबासँग वर्सा लिने हक छ । ठूलो कुरा त छैन । अलिकति पनि यस ज्ञानलाई जानेपछि ज्ञानको विनाश हुँदैन । स्वर्गमा त अवश्य आउनेछन् । जसरी क्राइस्टले स्थापना गरेको क्रिश्चियन धर्म कति ठूलो छ । यो देवी-देवता त सबैभन्दा पुरानो र ठूलो धर्म हो, जुन दुई युगसम्म चल्छ, त्यसैले अवश्य उनीहरूको संख्या पनि धेरै हुनुपर्छ । तर हिन्दू भनिदिएका छन् । भन्ने पनि गर्छन्— ३३ करोड देवताहरू । फेरि हिन्दू किन भन्छन् ! मायाले बुद्धिलाई बिल्कुलै मारिदिएको छ, त्यसैले यो हाल भएको छ । बाबा भन्नुहुन्छ— मायालाई जित्नु कुनै कठिन कुरा होइन । तिमी हरेक कल्प विजय प्राप्त गर्छौ । सेना हौ नि । बाबा मिल्नुभएको छ यी विकाररूपी रावणमाथि विजय प्राप्त गराउनको लागि ।

तिमीमाथि अहिले बृहस्पतिको दशा छ । यहाँ नै दशा आउँछ । अहिले सबैमाथि राहुको दशा छ । बाबा वृक्षपति आउनु हुन्छ, त्यसैले अवश्य बृहस्पतिको दशा बस्दछ । यसमा सबै कुरा आउँछ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— हामीलाई निरोगी काया मिल्छ, वहाँ मृत्युको नाम हुँदैन । अमरलोक हो नि । फलानो मर्नो, यस्तो भनिदैन । मर्ने नाम हुँदैन, एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छ । शरीर लिँदा र छोड्दा दुवैमा खुशी नै रहन्छ । चिन्ताको नाम हुँदैन । तिमीमाथि अहिले बृहस्पतिको दशा छ । सबैमाथि त बृहस्पतिको दशा हुन सक्दैन । विद्यालयमा पनि कोही पास हुन्छन्, कोही फेल हुन्छन् । यो पनि पाठशाला हो । तिमी भन्दछौ— हामीले राजयोग सिक्छौं, सिकाउनेवाला को हुनुहुन्छ ? बेहदका बाबा । त्यसैले कति खुशी हुनुपर्छ, यसमा अरू कुनै कुरा छैन । पवित्रताको हो मुख्य कुरा । लेखिएको पनि छ— हे बच्चाहरू ! देह सहित देहका सबै सम्बन्ध छोडेर म एकलाई याद गर । यो गीताको अक्षर हो । अहिले गीता अध्याय चलिरहेको छ । त्यसमा मानिसहरूले अगडम-बगडम गरिदिएका छन् । आँटामा नूनजति सत्य छ । कुरा कति सहज छ, जुन सानो बच्चाले पनि बुझ्न सक्छ । फेरि पनि भुल्छौ किन ? भक्तिमार्गमा पनि भन्ने गर्थ्यौ— बाबा हजुर आउनुभयो भने हामी हजुरको नै बन्नेछौं । दोस्रो न कोही । हामी हजुरको बनेर हजुरबाट पूरा वर्सा लिनेछौं । पिताको बन्छन् नै वर्सा लिनको लागि । एडाप्ट हुन्छन्, जान्दछन्— पिताबाट हामीलाई के मिल्नेछ । तिमी पनि एडाप्ट भएका छौ । जान्दछौ— हामी बाबासँग विश्वको बादशाही, बेहदको वर्सा लिनेछौं । अरू कसैसँग ममत्व राख्नेछैनौ । मानौं, कसैको लौकिक पिता पनि छन्, उनीसँग के होला ? लाख, डेड लाख होला । यहाँ बेहदका बाबाले तिमीलाई बेहदको वर्सा दिनुहुन्छ ।

तिमी बच्चाहरू आधाकल्प भूटो कथाहरू सुन्दै आयौ । अब सच्चा कथा बाबाबाट सुन्छौ । त्यसैले यस्तो बाबालाई याद गर्नुपर्छ । ध्यान दिएर सुन्नुपर्छ । ‘हम सो’ को अर्थ पनि सम्झाउनुपर्छ । उनीहरूले भन्ने गर्छन्— आत्मा सो परमात्मा । यो ८४ जन्मको कहानी त कसैले बताउन सक्दैन । बाबाको लागि भन्दछन्— कुकुर, बिरालो सबैमा हुनुहुन्छ । बाबाको ग्लानि गर्छन् नि । यो पनि ड्रामामा निश्चित छ । कसैमाथि दोष राखिदैन । ड्रामा नै यस्तो बनेको छ । तिमीलाई जसले ज्ञानबाट देवता बनाउनुहुन्छ, उहाँलाई नै गाली दिन थाल्छौ । तिमी यसरी नै बाजोली खेल्छौ । यो ड्रामा पनि बनेको छ । म फेरि आएर तिमीमाथि पनि उपकार गर्छु । जान्दछु— तिम्रो पनि दोष छैन, यो खेल हो । कहानी तिमीलाई सुनाउँछु, यो हो सच्चा सच्चा कथा जसबाट तिमीहरू देवता बन्छौ । भक्तिमार्गमा फेरि धेरै कथाहरू बनाइदिएका छन् । लक्ष्य उद्देश्य केही पनि छैन । ती सबै हुन् गिर्नको लागि । त्यस पाठशालामा विद्या पढाउँछन् फेरि पनि शरीर निर्वाहको लागि त उद्देश्य छ नि । पण्डितहरू आफ्नो शरीर निर्वाह अर्थ बसेर कथा

सुनाउँछन् । मानिसहरू उनको अगाडि पैसा राख्दै जान्छन्, प्राप्ति केही पनि हुँदैन । तिमीलाई त अहिले ज्ञान रत्न मिल्छ, जसबाट तिमी नयाँ दुनियाँको मालिक बन्छौ । त्यहाँ हरेक चीज नयाँ मिल्छ । नयाँ दुनियाँमा सबै कुरा नयाँ हुनेछ । हीरा जुहारत आदि सबै नयाँ हुनेछ । अब बाबा भन्नुहुन्छ— अरू सबै कुरा छोडेर तिमीले बाजोलीलाई याद गर । फकिरहरू पनि बाजोली खेल्दै तीर्थ जान्छन् । कुनै पैदल पनि जान्छन् । अहिले त मोटर-हवाईजहाज पनि निस्केका छन् । गरिब त त्यसमा जान सक्दैनन् । कुनै धेरै श्रद्धावाला हुन्छन् भने पैदल पनि जाने गर्छन् । दिन-प्रतिदिन विज्ञानद्वारा धेरै सुख मिल्दै जानेछ । यो हो अल्पकालको सुख, तल खसे भने कति नोक्सान हुन्छ । यी चीजहरूमा सुख हुन्छ अल्पकालको लागि । बाँकी फाइनल मृत्यु निश्चित छ । त्यो हो साइन्स (विज्ञान) । तिम्रो हो साइलेन्स (शान्ति) । बाबालाई याद गरेपछि सबै रोग खत्तम हुनेछ, निरोगी बन्छौ । अहिले तिमी सम्भ्रान्तौ— सत्ययुगमा सदा स्वस्थ थियौ । यो ८४ को चक्र घुमिरहन्छ । बाबा एकै पटक आएर सम्भ्राउनुहुन्छ, तिमीले मेरो ग्लानि गरेका हो, आफूलाई थप्पड लगायौ । ग्लानि गर्दा-गर्दा तिमी शूद्र बुद्धि बन्यौ । सिक्ख धर्मकाले पनि भन्छन्— जप साहेबबाट सुख मिल्छ अर्थात् मनमनाभव । अक्षर नै दुईवटा छन्, बाँकी धेरै मेहनत गर्नुपर्ने आवश्यकता छैन । यो पनि बाबाले आएर सम्भ्राउनुहुन्छ । अहिले तिमी सम्भ्रान्तौ— साहेबलाई याद गरेपछि तिमीलाई २१ जन्मको सुख मिल्छ । उनले पनि त्यसको बाटो बताउँछन् । तर पूरा बाटो त जानेकै छैनन् । सिमर-सिमर सुख पाऊ । तिमी बच्चाहरूले जान्दछौ— वास्तवमा सत्ययुगमा बिमारी आदि दुःखको कुनै कुरा हुँदैन । यो त साधारण कुरा हो । त्यसलाई सत्ययुग सतोप्रधान दुनियाँ भनिन्छ । यसलाई कलियुग तमोप्रधान दुनियाँ भनिन्छ । सृष्टिको चक्र घुमिरहन्छ । कति राम्रोसँग सम्भ्राइन्छ । बाजोली हो, अहिले तिमी ब्राह्मण हो, फेरि देवता बन्नेछौ । यी कुराहरू तिमीले बिसिन्छौ । बाजोली मात्र याद भए पनि यो ज्ञान सारा याद रहन्छ । यस्तो बाबालाई याद गरेर मात्रै रातमा सुत्नुपर्छ । फेरि पनि भन्दछन्— बाबा बिसिन्छौ । मायाले घरी-घरी भुलाइदिन्छ । लडाईं हुन्छ तिम्रो मायासँग । फेरि आधाकल्प तिमीले त्यसमाथि राज्य गर्छौ । कुरा त सहज बताउँछु । नाम नै छ सहज ज्ञान, सहज याद । केवल बाबालाई याद गर, मेहनत के दिन्छु र ! भक्तिमार्गमा त तिमीले धेरै मेहनत गर्नुपर्ने । साक्षात्कारको लागि गला काट्नलाई तयार हुन्छन्, काशी कलवट खान्छन् । हो, जसले निश्चयबुद्धि भएर गर्छन्, उनको फेरि विकर्म विनाश हुन्छ । फेरि नयाँ हिसाब-किताब शुरू हुन्छ । बाँकी मेरो पासमा आउँदैनन् । मेरो यादबाट विकर्म विनाश हुन्छ, न कि जीवघातबाट । मेरो पासमा त कोही आउँदैन । कति सहज कुरा छ । यो बाजोली त वृद्धहरूलाई पनि याद रहनुपर्छ, बच्चाहरूलाई पनि याद रहनुपर्छ । अच्छा !

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग । रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते । रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते ।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) वृक्षपति बाबासँग सुख-शान्ति-पवित्रताको वर्सा लिनको लागि आफूलाई अकालमूर्त आत्मा सम्भरेर बाबालाई याद गर्नु छ । ईश्वरीय बुद्धि बनाउनु छ ।
- २) बाबासँग सच्चा कथा सुनेर अरूलाई सुनाउनु छ । मायाजित बन्नको लागि आफूसमान बनाउने सेवा गर्नु छ । बुद्धिमा रहोस्— हामी कल्प-कल्पका विजयी हौं, बाबा हाम्रो साथ हुनुहुन्छ ।

वरदानः— हर श्रेष्ठ संकल्पलाई कर्ममा ल्याउनेवाला मास्टर सर्वशक्तिमान् भव

मास्टर सर्वशक्तिमान् अर्थात् संकल्प र कर्म समान होस् । यदि संकल्प धेरै श्रेष्ठ छ र कर्म संकल्प प्रमाण छैन भने मास्टर सर्वशक्तिमान् भनिदैन । त्यसैले जाँच गर— जुन श्रेष्ठ संकल्प गर्छु, त्यो कर्मसम्म आउँछ या आउँदैन ? मास्टर सर्वशक्तिमान्को निशानी हो— जो शक्ति जुन समय आवश्यक हुन्छ, त्यो शक्ति कार्यमा आओस् । स्थूल र सूक्ष्म सबै शक्तिहरू यस्तो नियन्त्रणमा हुनुपर्छ जतिबेला जुन शक्तिको आवश्यकता हुन्छ, त्यसलाई कार्यमा लगाउन सकियोस् ।

स्लोगनः— ज्ञानी आत्मा बच्चाहरूमा क्रोध छ भने यसबाट बाबाको नामको ग्लानि हुन्छ ।

✽ **शब्दार्थः—** बाजोली— १. पल्टा मार्दै खेलिने खेल, पल्टनबाजी २. तीर्थ गर्न जाँदा पल्टन गर्दै यात्रा गर्ने विधि